

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četr leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četr leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in na dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemam za četr leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopeta petit-vrste 6 kr., če se oznanilo eukrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolje frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 "Gledališka stolpa".
Opravnitvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v "Narodnej tiskarni" v Kolmanovej hiši.

Zaradi denašnjega praznika izide prihodnji list v soboto.

Gladstone in liberalna stranka na Angleškem.

I.

Dr. V. Z. — „Stari norec“, kakor so ga nemški židovski listi skozi več nego 3 leta dan za dnevom imenovali, je zdaj zopet najmogočnejši mož, ako ne najmogočnejše gotovo pa najbogatejše in najrazširjenejše države tega sveta. „N. Fr. Presse“ na čelu nemških liberalnih listov je Gladstone-a skozi leto dni gotovo vsak dan trikrat ubila, dvakrat v jutranjem listu, in najmanj enkrat v večernem. Kaj pa je bil pravi uzrok sovraštva nemških psevdoliberalcev proti Gladstone-u in njegovej stranki? Edino liberalizem. To je nekak čuden odgovor, ako se pomici, da je tista stranka v Avstriji in na Nemškem, ki se z vsem napuhom in z vso mogočno ošabnostjo „liberalna“ imenuje, z vso srditostjo angleške liberalcev črtila in z blatom ometavala. Rešitev tej zagonetki se najde v tem, da je program angleških liberalcev: „enaka pravica in enaka svoboda za vse narode tega sveta“, mej tem ko je program nemških liberalcev: „Slaven- und Pfaffenhetze“!

Tudi Gladstone nij bil zmirom tako črten in obrekovan od nemških liberalcev, kakor zadnja leta. Tudi njemu so „hozana“ peli, ga občudovali in njegov „genie“ v zvezde kovali. „N. Fr. Presse“ ga je imenovala še 1874 l. pri njegovem odstopu največjega „financiera“ mej vsemi živečimi evropskimi državniki in najbolj izvedenega moža v denarnih stvareh po smerti „sir Robert Peela“. In takrat je „N. Fr. Presse“ resnico govorila, kar se jej sicer malokaterikrat pripeti.

Kakor znano, je William Ewart Gladstone sin bogatega trgovca iz Liverpoola in se je narodil 1809 l. 29. decembra, torej je zdaj v 71. letu. Izšolal se je v Oxfordu, in volilni okraj Newark ga je 1834 l. prvkrat v parlament poslal, kjer je postal kmalu ljubljene in učenec tedanjega slavnega angleškega državnika sir R. Peela. — Sir R. Peela sme po pravici imenovati siromašni razred angleškega naroda svojega največjega dobrotnika, ker nje gove reforme so imele v četrtem desetletju tega veka to posledico, da si petintrideset let sèm vsak anglešk delavec bodi si na kmetih ali v fabrikah privošči obilno belega pšeničnega kruha, mej tem ko je poprej komaj toliko zaslužil, da si je sebi in svojej družini ovsenjaka praviti mogel.

Znano je, da so leta 1066 vsled bitke pri Hastingsu Normanski baroni, kakor osvojitelji angleške zemlje celo angleško deželo mej so boj razdelili v velikanska posestva (latifundije) kakor jih nij nikjer več na tem svetu. Poprejšnji slobodni Anglo-saksonci in Kelti kmetje so izgubili svoje kmetije, ki so bile do takrat njihova lastnina in postali so prosti najemniki Normanskih baronov. To stanje je tako rekoč do denašnjega dneva skozi osemsto let neizpremenjeno ostalo. — Normanski osvojitelji so se z osvojenimi Anglo-saksonci in Kelti v en narod zlili in produkt te mešanice je se danji angleški, tako mogočni narod.

Poleg narodnostne amalgamacije so pa zemljiški odnosaji zmirom enaki ostali. Tudi v angleškem parlamentu so imeli od konca samo veliki posestniki sedeže in glas in tudi poslanci iz kmetskih občin so bili voljeni po uplivu samih teh posestnikov. Da bi si veliko posestvo velik dohodek iz zemljišč (gruntrenta) osiguralo, skrbeli so poprejšnji parla-

menti za to, da so na vsa žita, ki so se na Angleško iz vnanjih dežel dovažala, neizmerno velike carine (ali cole) naložili. Oče vseh teh naredeb je bil znani „navigation-acte“ to je: temeljni zakon o brodarstvu v angleških lukah. Za 16. in 17. stoletja so bili vsi ti prohibitični zakoni za povzdigo angleškega obrtništva in poljedelstva izvrstni. Ko se je pa ljudstvo, posebno v mestih, v 18. veku še bolj pa v 19. veku dan za dnem bolj množilo, postali so ti zakoni naravnost prava uima za angleškega delavca.

Angleški posestniki niso zadosti žita pridelovali za to velikansko rastoče ljudstvo, mej tem ko je bilo tuje žito vsled visokih carin predrago za prostega moža. Po velikanskih bojih v angleškem parlamentu je sir Robert Peel 1844. in 1845. l. carine na žito odpravil in s tem činom postal največji dobrotnik treh četrtink angleškega ljudstva. Vnanja, posebna ruska žita so se začela uvažati in s tem se je tudi ves promet na Angleškem jako povzdignil, kajti ladije, ki so po nizkej ceni tujega žita na Angleško pripljale, so potem pri odhodu iz Angleškega ukrcale angleškega obrtnega blaga in domov odpeljale. Vse to je sir Robert Peel leta in leta na dolgo in široko trdovratnim posestnikom v angleškem parlamentu razkladal — toliko časa — da je s svojim mnenjem končno prodrl. Vsa prorokovanja angleških posestnikov, da bo vsled odprave žitne carine angleško žito tako v ceni padlo, da bodo angleški posestniki na beraško palico prišli, se niso uresničila, kakor se po navadi taka in enaka prorokovanja pri tacih velikih reformah ne obstinijo.

Kakor smo rekli, je bil Gladstone Peelov najboljši učenec. On je stopil v ministerstvo 1845. l. Bil je takrat državni podtajnik

Listek.

Kraške dvorne kobilarne.

(Dopis s Krasko, v spomin 300letnice v Lipici.)

Uže za časa Rimjanov so sloveli kraški konji zarad svoje moći, posebne vrline ter vstrajnosti, in se danes si je ohranilo to pleme svoje dobro ime. Koliko jih je čislala naša srednjevekovska gospoda gradska, koliko njeni potomci v kasnejih vekih, svedoči želja in trud, da jej je vsaj nekaj žrebcev te pasme stalo po prostranih hlevih, — a še danes jih cenijo visoko in kaj rad prihaja Lah in posébe še Magjar po nje, kajti plemeniti so ti konji, preizvrstni za pleme. Rojeni mej skalovjem, vzgojeni na burji, krmljeni s tečnim senom, vzrastovitko, visoko, čilo, utrjeni za vstrajljivo ježo, za dolgo težavno vožnjo. Spominjalo se bode še, ka je naš cesar Nikolaj, Črnogorskemu

knezu, ob priliki njega pohoda v Beči poklonil dvojico ježnih konj. Baš ta dva sta bila kraskega plemena, iz lipiske kobilarne, ki je še danes vlast najvišjemu dvoru. — Kobilarno v Lipici je 1580. l. ustanovil nadvojevoda Karel II. (1564.—1590.) sin cesarja Ferdinanda I. (1556. do 1564.) in brat nemškega cesarja Maksimilijana II. (1564.—1576.)

Za ožjo našo zgodovino ima omenjeni nadvojevoda toljak važnosti, da hočem tu nekatere dogodjaje, zvršene pod njegovo vlado, omeniti. Ondaj pričeli so se po Kranjskem dolgotrajni verski boji; oče slovanske literature Primož Trubar, jel je naime malo preje delati za reformacijo. Pod Karлом II. dobila je bela Ljubljana 1561. l. prvo tiskarno. Pod njim so bili 1573. l. kmetski upori ali punti; kakih 2000 tlačenih kmetov vstalo je po Dolenjski proti neznošnemu tiranstvu svojih trdorsčnih gospodarjev gradčakov, ter vzlasti po Krškem

krvavo maščevali se za grozna nasilstva. — 1586. l. ustanovil je Karel II. prvo pošti mej Ljubljano in Gradcem, kupil 1578. l. rudnik idrijski in uvedel 1583. l. 25. septembra meseca Gregorijanski kalender. Za njega vlade umrl je l. 1586. 28. junija Primož Trubar, slavni prelagatelj sv. pisma na slovenski jezik, tako prvi stvaritelj skromnej našej literaturici. — Navedem naj še širih, za ožjo našo domačo zgodovino znatenitih in važnih mož, ki so živeli pod Karлом II.: Žiga baron Herberstein, rojen 1486. l. v Vipavi, slaven kot vojak, učenjak in državljan. Njegova knjiga o Rusiji, kamor je bil dvakrat poslan v državnih zadevah, bila je svetoznanata. On je prvi, ki je zapadno Evropo seznanil sè severnimi našimi brati. Umrl je na Dunaju 1566. l., kjer mu je nadvojevoda Karel II. stavil v spomin ploščo; Herbert baron Turjaški, deželní glavar (1566. do 1585.), poznat iz turških bojev; Konrad

za kolonije. Po Peelovem izstopu je tudi on iz državne službe šel. 1852. leta najdemo Gladstone-a zopet v državnej službi in takrat je on Peelevo delo nadaljeval.

Znano je, da na Angleškem nij gruntnega davka, in da je edini direktni davek: dohodniški, tako imenovana „income-tax“. Poleg visokega dela na žita, so najbolj težile angleškega delavca raznovrstne užitnine (excises = Verzehrungssteuer) tako: visoka užitnina na kavo, na sladkor, na čaj, na vsa žgana pitja itd. Zraven carine na žita so bile te užitnine tako visoke, da si prosti delavec na Angleškem nij mogel niti kave, niti čaja drugače privoščiti, kakor samo na velike praznike, kakor nekaj posebnega in izrednega.

Gladstoneovo delo je bilo, da je kakor finančni minister leto za letom odpravil užitnino za užitnino naloženo na prostemu ljudstvu najbolj potrebne proizvode narave. Vsled Gladstoneovih reform si lahko vsak dandanes najprostejši delavec na Angleškem kavo, čaj, ali tudi šokolado za vsakdanji živež privošči. On je nadomestil užitninske dohodke, ki jih je država poprej uživala, z imenovano „income-tax“ ali dohodnino, ki je zdaj kakor smo rekli, edini direktni davek na Angleškem. Ta „income-tax“ je tako izvrstno urejena, da država iz nje svoj glavni dohodek vleče, in da pobiranje tega davka niti tretjine tega ne stane, kakor pobiranje davkov pri nas v Avstriji. Gladstone je vzel za podlago dohodnine štiri pence od vsakega funta sterlinga, kakor najmanjša svota, katera se ima vplačati. Ob sebi se umeva, da se „income-tax“ ravna v svoji visičini po državnih potrebščinah, ki se od leta do leta menjajo. Zavoljo tega ima parlament pravico „income-tax“ v obče in njeno visičino za vsako leto posebej dovoliti.

Te finančne reforme so uže pred 25 leti Gladstoneovo ime po celiem Angleškem proslavile in je bil kakor sir Robert Peel imenovan „dobrotljiv oče“ siromaškega fabriškega delavca in kmetskega farmerja.

Iz državnega zbornika.

Vtorek je zbornica poslancev posvetovala se o raznih železniških progah in koncem rešila ves proračun za trgovinsko ministerstvo. Pri debati o proračunu poljedelskega ministerstva je poslanec Tausche omenjal avstrijskih gospodarskih razmer, katerim tolikanj škoduje silna amerikanska konkurenca. Potem je grajal to, da se je za prospeh deželne kulture določila premajhena subvencija, za celo Avstrijo namreč samo 300.000 gold., a s to

svoto se hoče na noge pomagati avstrijskemu poljedelstvu, živinoreji, ribištvu itd. Leta 1872 je bila ta subvencija za 50% večja nego zdaj, in vendar se od tačas do danes kmetijstvo nij zboljšalo za 50 odstotkov. Tako ščedenje o nepravem mestu bode s časom imelo slabih posledic.

A da m ek starejši je dejal, da se more kmetijstvo razvijati samo potom avtonomnih naredeb. Iz proračuna poljedelskega ministerstva se črta vsako leto. Ako se bode to nadaljevalo, to bode koncem ves proračun poljedelskega ministerstva zginil iz državnega proračuna. Vsekako se bode opravičil rek, da je centralizem nezmožen, a samo autonomija dežel daje življenje.

Hausner je razjasnil, da Pruska odloči za kmetijstvo vsako leto 3,400.000 gld., a pri nas ostaje za pravo povzdigo kmetijstva samo 600.000 gld.

Poljedelški minister grof Falkenhayn je dejal, da Avstrija more v kmetijstvu veliko storiti vsled ugodnega svojega geografskega položenja. Blagostanje Avstrie je zmirom odvisno od blagostanja nje kmetijstva in ako se tej godi dobro, godilo se bode isto tako dobro tudi obrtniku, ki bode lehko prodajal svoje izdelke. Vlada ravna s tega stališča, da daje subvencije onim, ki so je res potreben. —

O početku seje razdelilo se je poročilo legitimacijskega odseka o volitvi treh poslancev iz zgorenjeavstrijskega velikega posestva. Poročilo predлага, da se volitev poslancev Dehne-ja, Grossa in Handela zavrže. Nadalje se je razdelilo poročilo budgetnega odseka o grajenju arlbergske železnice. Budgetni odsek predлага, da se za 1. 1880 dovoli za prerov skozi Arlberg in za grajenje železniške črte Innsbruck-Landek 2,100.000 gld.

Gospodska zbornica je sprejela v tretjem branji popravljen zakon o umetnem vinu, kateri se tedaj zbornici poslancev vrne. Nespremenjeno pa je sprejela zakon o krajevih železnicah.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. maja.

Nemški liberalni poslanci državnega zbornika, ki spadajo v „fortschrittsklub“ so sklenili v državnem zboru sledeči predlog staviti: „Gledé na to, da je vladna jezikova naredba protizakonita; glede na to, da se člen 19 državnih osnovnih postav o splošnih pravicah državljanov le pôtem postavodajalstva more izvršiti, pozivlje se vlada državnemu zboru

predložiti osnovo postave, katera varuje jednakopravnost v deželi rabljenih jezikov proglaša nemški jezik kot državni jezik.“ — Mi nemamo nič zoper tako postavo, vprašanje je le, kakšna boda.

Na Ogerskem se novine veselé, da se je odločil baron Sennhey, znani konservativec, od katerega se še mnogo pričakuje, zopet v parlament stopiti. Volili ga bodo v Požunu. Stavil je pa volilcem pogoj, da nij siljen k nobenej obstoječih strank pristopiti.

Stari magjarski patrijot v prognanstvu Ludvik Košut je izdal te dni prvi zvezek svojih spominov. V teh pripoveduje, kako je z Napoleonom III. zarote delal zoper Habsburško hišo in za osvobojenje Ogerske, a kako ga je Napoleon na cedilu pustil.

Vnanje države.

Evropskih vlad poslaniki v Carligradu so turške vladi dali novo skupno noto, glasečo se: Ker odgovor porte na prvo skupno noto o črnogorski zadavi nij bil zadovoljiv, zato zahtevajo poslaniki na ukaz svojih vlad od porte, da naznani določno in v kratkem, je-li da hoče tako protipostavno izprazneno ozemlje zopet zasesi ali ne, da je bode potem izročila Črnej gori v smislu najnovejše pogodbe.

„P. C.“ poroča iz Skadra v Albaniji, da se je jeden del turških vojakov pri Kastratiji združil z Albanci, in da so se vši albanski roduv oborožili zoper Crno goro. Zato tudi Srb i skrbno pazijo na svoje meje.

Na Italijanskem se zdaj stranke pravljajo na nove volitve. Konservativna stranka hoče baje tudi na noge stopiti. — Levica je izdala manifest na volilce zoper ministerstvo Cairoli, katerega dolžé, da stavi njih svobodosten program v nevarnost.

V nemškem berlinskem državnem zboru je bila 4. t. m. postava zoper socijaliste v tretjem branji sprejeta. Poslanec Hasselman je bil k redu klican, ker je reknel, da so nemški delavci to prisiljeni storiti, kar ruski anarhisti. — Kljub vsem postavam pa na Nemškem raste število socijalnih demokratov, kar se je spet te dni video, ko so zmagali pri volitvi v mestu Hamburgu.

Dopisi.

Iz Črnega vrha 3. maja. [Izv. dop.]

Če se malo piše iz naših krajev v novine v primeri z drugimi, podobno je, da se tudi bere pri nas malo, ker malo se na našej pošti dobiva listov. Uzrok temu je revčina naših ljudij, ker gorečnost k berilu je velika tudi pri nas. Zraven pa tudi čestokrat manjka gorečih mož v izpodbujo ljudstva k marsikateremu dobremu podvzetju. Pri nas, hvala Bogu, imamo zdaj g. kaplana J. Kuralta, možá, kakeršnih je malo. V skribi za nas uboge kmete g. kaplan nam priskrbeva dušno in telesno podporo. Najprvo je nam omislil „Ljudsko knjižnico“, ka-

Gusič, vladika ljubljanski (1570.—1578.), izvrsten govornik, nazivan kranskim Ciceronom; Ivan Tavčar, vladika (1580.—1597.), pod katerim so se 1586. l. (po de Luca, a po drugih virih 1595. l.) Jezuitje naselili po Kranjskem.

Uže sem omenil gori, da je Karel 1580. l. ustanovil dvorno kobilarno v Lipici na Krasu blizu Sežane. V teku časa narastlo je pa tam čislo konj, da jim nij bilo dovelj prostora. Kupil je tedaj dvor graščino Prestranek, ter tu napravil filialno kobilarno. Dobro uro od Postojne, v slavinskej župi na Notranjskem, sredi košatih hrastovih gozdov, prostranih travnikov, leži Prestranek o Pivki na neznatnej višini, opri na skalnato gorsko pobrdje. Baje so nekedaj tu bivali Cistercijenci, ter izvrševali blagotvorni svoj posel. Jedva 10 minut od graščine nahaja se cerkev sv. Ivana Krstitelja, kamor so hodili „menihi“ — tako jih nazivlje tukajšnji narod — služit sv. mašo. Je-li to

istina, nijsem dognati mogel, kajti slavinski župnijski arhiv nema o tem zabeleženega ničesar, kobilarniški je v Beču ali v Lipici, tedaj odročno; v Valvazorji se ne nahaja ni pićice o tem in kranjsko zgodovinsko društvo v svojih „Mitteilungen“ tudi ne omenja ničesar. Viri pripovedujejo le, da je nekedaj (keda?) Prestranku bil vlastnik nekove baron Edling; za tem Bernardin Barbo; nadalje baron Gornogradski (von Oberburg) in končno Ivan Peter Maraston. Slednjemu je bila soproga neka Ložanka, (Laaserin jo nazivlje Valvazor), ki se je po moževi smrti vdala za necega barona „von Oberburg“; a ko jej je preminol i drugi soprog, poroči se v tretje 1688. l. z baronom Valerijem de Leo, ki je tako postal gospodar Prestranku. Kedaj je dvor kupil Prestranek, nijsem izvedeti mogel. — Okolo graščine zidala so se gospodarska poslopja in konjski hlevi in iz grada nastala je tako dvorna kobilarna.

Zaradi ogromnega broja konj stavili so se kasneje nad selom Žeje, pol ure od Prestranki, novi hlevi, — kder je nastala takim načinom filijala Prestranske: Bile. Ta stoji še danes.

Poleg tega zgradili so pod Trnjem ob Pivki konjsko „naselbino“ Vlačno. A treščilo je pred več leti vanjo, da je pogorela do tal. Opustila se je zato, in danes stoje tam samo razvaline še.

Toda konji so se množili, ter trebalo je zoper misliti na novo „kolonijo“. Kupila se je dakle še graščina Škulje, (denes: Schüttelhof, po Valvasorji: Schecklhof), ter preobrazila se v omenjeno svrho. Škulje leže pod Nanosom, kaki 2 uri od Prestranka, v hrenoviškej župi. Nekedaj so jim bili vlastniki: baron Paradazar, potem Ivan Bernard baron Rosetti; kasneje ded sedanjega vlastelja v Oreku, Dolenjec, ki jih je prodal Prestranku.

ter se je uže povzdignila do števila 400 krišnih knjig, katere prav pridno beremo. Druga posebno velika dobrota našega g. kaplana je pa hvalevredna pridna sadjereja. Preteklo je uže menda okolo 36 let, ko smo imeli duhovnega gospoda Kovačiča, tudi vnetega sadjereja; pa tistikrat nijmo še bili tako podučeni v sadjereji ko sedaj. Naš g. kaplan videč revščino kmeta, in da so davki zmirom višji, le-tine slabe in nas tero druge uime, vzame si k srcu, kako bi našemu kmetiču pomagal, in začel je spodbujati ljudi k sadjereji. A naš kmetič je reven, ne more si sam omisliti sa dik in tudi se ne ve kam obrniti zarad drevja. Gospod kaplan je priskrbel uže v dveh letih črez 500 mladih drevesec cepljenih, kajti nimogredé bodi omenjeno, da pri nas se more le tako drevje oskrbeti, da obstane pred mrazom. Mi vsi dobro vemo, da g. kaplan ima gotovo troške pri tem podvzetju, pa iz gorečnosti do sadjereje in iz dobrega srca pomagati revnemu kmetu, ne vidi izgube, katero ima pri tem opravilu. Slavno kmetiško družbo v Ljubljani z go-rečo prošnjo prosimo, ako bi bilo mogoče kaj podpore za nas dobiti, kajti mi bi še marsikatero drevce vsadili, ko bi premoženje nam pripustilo. Revščina velika nas stiska v vseh obzirih. Človek bi si rad pomagal, ako bi le mogel, zatorej smo prisiljeni za pomoč se obrniti.

Iz Kobarida 1. maja. [Izv. dop.] V nedeljo 25. p. m. bila je v Bovci beseda. Ljudstva je bilo mnogo zbranega, posebno pa nežni spol se je udeležil v obilnem številu. Petje je bilo dobro vbrano, samo prva pesen nij do-spela do zaželenega vspeha, ali zadnja „Potnikova“ (pel ženski zbor) je napravila posebno dober vtis. Glas gospice učiteljice je posebno imponiral. Igra je bila dobro igrana. Role so izvršili dobro gospici Kristana in Neža Kendova, in Pavle je sè svojim humorjem nas dobro vedril. Po igri je bila tombola in potej pa od gospic komaj pričakovani ples. Uradnikov, razen gosp. kontrolorja nij bilo nobe nega zraven.

Domače stvari.

— (Deželni predsednik g. Winkler) je vladu na Kranjskem nastopil. Včeraj se mu je predstavil deželni odbor, danes se pred poldnem predstavi mestni zbor.

— (Jour fix „Sokola“.) Vsled od-borovega sklepa napravi se prihodnja mala zabava „Sokola“ v soboto 8. t. m. v gostilnici pri „Virantu“, h kojemu se uljudno vabijo p. n. gg. bratje „Sokoli“ ter pevci čitalnice.

V Lipici je 80 do 100 kobil mater. A mlada žrebata pošlo vsa v Prestranek, kder ostajajo 3 do 5 let. Po starosti so razvrščena, ter ja pošljajo deloma v Bile, deloma v Škulje, a nekaj jih ostaja doma v Prestranku. Zdaj jih je kacih 300 tu, a včasih jih je tudi 600 in celo več. Res lepo je gledati mlade, veselle živalice, ko jih gonijo na vodo ali na pašo. Tu jih učé ježe in vozarjenja, ali jih v to svrhu zopet pošljajo nazaj v Lipico, ali pa v dvorno kobilarno v Kladrub na Češko. Tam jih izvežbajo popolno, potem gredó pa na Dunaj v porabo najvišjemu dvoru.

Prestranek je velika dobrota tukajšnjemu narodu. Ježni hlapci, vozniki, konjski strežaji itd., so sami domačini; da jim je takova služba mnoga korist, se uvidi, ako se pomisli, kako malo kras rodi. Nasadi, gozdi, vrti in drugo potrebuje vse leto delavcev, ki služijo lepih svotic. Ljudje okoličani dobivajo zastonj konj-

Ker se ima omenjeni večer mej drugim tudi še o nekaterih važnih stvarih razgovarjati, prosi se tedaj obile vdeležbe. — Začetek je ob 8. uri zvečer. — Reditelj večeru je gospod V. Legat.

— (Konj udari.) Tukajšen nemšk list pripoveduje, da je na zadnjem ljubljanskem semnji v ponedeljek brev konj s kopitom nečega kmeta tako močno udaril, da je moral takoj v bolnico prenesen biti.

— (Za trgovce z lesom.) Iz Celovca se nam piše: Shod južnoavstrijskih trgovcev z lesom je sklican v Beljak v nedeljo 9. t. m., od strani odbora, ki ga je osnovalo koroško gozdarsko društvo. Iz povabila, katero se je te dni razposlalo mnogim trgovcem posnemljemo, da je namen shoda učiniti skupno postopanje trgovcev zarad metrične mere, in napraviti enotna pravila za prodajo zlasti rezanega lesa.

— (O graškega mestnega zabora znamen hujskanji) zarad nečega slovenskega plakata, piše „Grazer Volksblatt“ podobno kakor smo mi. On pravi: „Tedaj Gradec, glavno mesto dvojezične vojvodine Štajerske, se tedaj vleče v krog narodne agitacije, zato ker se štajersko prebivalstvo v dveh deželnih jezikih prosi milodarov! Ta trditev nij nič druzega, nego zasramovanje malega števila Slovencev, ki žive v našem mestu, ker se jim podtikava neumnega in smernega. Resnično nemško misleče može, ki ne prodajejo strankarske politike, moral je žaliti v resnici s trte zviti prepri, katerega hočejo v občinskej sobi pričeti, kakor se kaže. Taki govor ne kaže toliko gorko, kipeče narodno čutje, nego politično — hysterijo.“

— (O genj v gozdu.) Dne 23. aprila je začel goreti gozd Spodnji Gradec, last grščine Auerspergove v občini sv. Križ in je pogorelo devet oralov hoste. Škode je okolo 250 gold.

— (Požar.) V Trzinu pri Mengšu je pogorela dné 25. aprila hiša Mateja Verhovca. Škode je bilo za 400 gold., zavarovan je bil pri „Slaviji“ za 250 gold.

— (Popravek tiskarske pomote.) Prelagatelj v predvčerajnjem listu natisnene pesni preložene iz slovenščine v „kosečino“ nam piše: v denes natisnenej „Kosečini“ v predzadnjem vrsti predzadnje kitice stoji sitna tiskarska pomota. Mesto: Ko jih srce prezrači, prežehata rose tik — se ima brati: Ko pih serce prezrači etc. potlej je povsod avtentična kosečina.

skega in nastilnega gnoja; jeseni si smejo po cesarskih šumah povoljno napraviti stelje, nagnabiti listja. Pri nasipanji prestranskih cesta in potov, pri popravljanji ograd, potov itd., si ljud tudi precej koristi. A največ mu vrže košnja. Tu se nakosi po logih, gozdih in planinah več tisoč stotov sena. Ker z otavo ne krmijo dvornih konj, — baje jim ne tekne, prepušča se vsa ljudstvu, — plačano je za košnjo posebe, a povrhu dobi še otavo zastonj. Siromašni narod nadalje rad privaža seno in slamo v kobilarno, kder jo dobro speča, — drugače moral bi jo voziti v Trst; tako si tedaj prihrani pot in ne potroši nič. Če se pomisli še, da Prestranek izdatne podpore daje šolam v okolici, da od ogromne svoje vlastnine plačuje tudi ogromne davke, tedaj tudi občinske priklade, se lehko uvidi njega korist za okolico.

300 let je letos, odkar obstoji cesarska kobilarna Lipiška. To svečanost slavila bode

Razne vesti.

* (Ponarejene zobe požrl.) Iz Lundenburga se v „N. Fr. Pr.“ piše: Marca meseca je tukaj mlad mož, ki je imel dva ponarejena zoba vtaknena v čeljusti, v spanji oba zoba požrl. Precej odkraja nij nič bolečine niti v želodci niti drugje v sebi čutil. Čez nekaj dni je pa teško požiral. Gre k zdravniku. Ta mu svetuje naj gre na Dunaj k dr. profesorju Billrothu. Ta učeni zdravnik je konstatiral, da tičita narejena zoba z zlatim dratom, s katerim sta bila obdana, v požirniku. Ubozega moža so operirali, vrat mu odprli in zobe ven vzeli, ker sicer bi bil umrl. Čez 4 dni je bil uže toliko zdrav, da je domov peljal se. Ali namesto da bi se bil varoval težjih jedil, nij nič pazil, jedel in pil vse, kar je dobil, vrat se je vnovič vnel in mlađenič je umrl dné 29. aprila. — Svarilo onim, ki nosijo ponarejene zobe.

* (Kupovanje glasov.) Ofenheimova volitev za državni zbor bode imela še posledic. Državno pravdništvo v Črnomicah toži H. Grauerja, prokurista tvrdke M. Zucker v Ickanyji, zločina, da je hotel zapeljati okrajnega glavarja Kešmanu v Sučavi, da bi bil ta zlorabil svojo uradno oblast. Grauer je ponudil namreč Kešmanu jeden bon na 5000 gld. papirne rente, kasneje pa 3000 gld. v gotovini, da bi bil delal ta za Ofenheimovo izvolitev. Razen tega pa toži državno pravdništvo še mnogo osob zavolj prodajanja ali kupovanja glasov. — Kaj pa ustavoverna volitev novomeška g. Hočvarja, o katerej je poslanec Navratil v kranjskem deželnem zboru z notarskim aktom dokazal kupovanje glasov?

Tujci.

4. maja:

Pri Slovnu: Wanig iz Dolenjskega. — Kolni iz Temešvara

Pri Malli: Winter iz Dunaja. — Garbič iz Cerknica. — Entremont iz Dunaja. — Gainerit iz Grada. — Brandt, Linhardt iz Dunaja.

Pri bavarskem dvoru: Rötel iz Škofice.

Dunajska borza 5. maja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)		
Enotni drž. dolg v bankovcih	73	gld. 15 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	80
Zlata renta	89	50
1860 drž. posojilo	130	25
Akcije narodne banke	840	—
Kreditna akcija	279	30
London	119	20
Srebro	—	—
Napol.	9	48/4
C. kr. cokini	5	61
Državne marke	58	60

Tržne cene

v Ljubljani 5. maja t. l.

Pšenica hektoliter 10 gld. 56 kr. — rež 6 gld. 81 kr.; — jedan 5 gld. 39 kr.; — oves 3 gld. 56 kr.; — ajda 5 gld. 51 kr.; — proso 5 gld. 39 kr.; — kruza 6 gld. 66 kr.; — krompir 100 kilogramov 3 gld. 30 kr.; — fižol hektoliter 9 gld. — kr.; — masla kilogram — gld. 82 kr.; — mast — gld. 70 kr.; — šebeh frišen — gld. 60 kr.; — špah povojen — gld. 64 kr.; — jajce po 1/4 kr.; — mleka liter 8 kr.; — govednina kilogram 54 kr.; — teletnina 52 kr.; — svinjsko meso 60 kr.; — sena 100 kilogramov 1 gld. 87 kr.; — seme 1 gld. 78 kr.; — dryva trda 4 kv. metrov 6 gld. 20 kr.; — mehka 4 gld. 50 kr.

tudi Prestranska filijala dné 19. maja meseca. Prilično došlo bode več dostojanstvenikov dvorskih, mej njimi knez Hohenlohe, dyorni svetnik Ivoy in dr. Na željo Nj. veličanstva ne napravi se posebnih dekoracij in ceremonij, da se ne potroši preobilno, nego razdelilo se bode raje 2400 gold. mej stradajoče Notranje in Krasce. Baje dobe podpora na Pivki naslednja sela: Grobišče, Hrenovice, Koče, Matenja vas, Petelinje, Rakitnik, Slavina in Žeje, a na Krasu: Bazovica, Lokva in Lipica. V kobilarniškej kapeli služila se bode svečana sv. maša, h katerej bodo pozvane vse politiske in duhovenske oblasti iz okolice; potem sledi obdarjenje stradajočih in končno banket dostojanstvenikov. — Da bi Prestranska kobilarna še dolgo, dolgo cvela v prospeh, v blaginjo naroda! Da dočaka tudi še tisočletnico svojo!

Blag spomin ustanovitelju!

Prostoslav Mérovček.

fr. Pastkroysek

Od 3. do 10. majnika.

Francoski magazin

5. v judovskih ulicah 5.

Lepa izbera lyonskega blaga od svile; svilnati robe, ovratniki za gospode in gospe, fletus itd. najboljše kakovosti. Ker se vračam domov na Francosko, prodajem svoje blago jako po ceni.

V Ljubljani ostanem samo kratek čas, zato prosim p. n. občinstvo, naj o pravem času porabi to redko priliko.

(190-3)

M. St. Martin iz Lyona.

Prodaja posestva.

Posestvo z zemljiščem, blizu 28 oralov travnikov, polja in gozda, s potrebnimi poslopji, v katerih je zdaj prav dobra gostilna, ob poštni cesti iz Ljubljane proti Rudolfovem v živahnem trgu, (kjer je c. kr. urad, pošta, brzojavna postaja, zdravnik, lekar), se zaradi rodbinskih razmér prodaje. Natančnejše se izveda pod naslovom: A. M. v Litiji. (196-2)

Samo pri

M. Neumann,

v Ljubljani, Slonove ulice 11.

Popolna obleka

gld. 16.—

Površnja suknja

gld. 12.—

Velika izber oblek za dečke in za otroke.

Toilette za gospé, jagnet-ogrindala za vspomlad, po najnižjej ceni.

Vnanja naročila izvršujó se točno in s poštnim povzetjem in kar ni po vseči, se brez ugovora izmenjava. (150-5)

Skoraj zastonj!

Zavoljo nedavno na nič prišle velike fabrike za britanija-srebro, oddaje se sledenih 45 komadov, izredno dobrih reči od britanija-srebra samo za gld. 6.95, kot jedva četrti del troškov izdelovanja, tedaj skoraj zastonj, in sicer:

6 kom. vrlo dobrih namiznih nožev, z ročnikom od britanija-srebra, s pravo angleškimi srebrnjeklenimi ostrinami.
6 " , tako finih vihie, britanija-srebro, iz jednega kosa.
6 " , teških žlic za jedi od britanija-srebra.
6 " , žlic za kavo od britanija-srebra, najboljše kvaliteti.
1 masivni zajemalec za mleko od britanija-srebra.
1 teški zajemalec za juho od britanija-srebra.
6 podstavkov za nože od britanija-srebra.
6 kom. podajalnih zdelic (tas), fino cizelirani.
3 čašice za jaje od britanija-srebra.
1 košek za kruh, masivni, od britanija-srebra.
2 krasna namizna svečnika od britanija-srebra.
1 salonski namizni zvonček od britanija-srebra srebrnega glasu.

45 kom. Vseh teh 45 rečij je izdelano iz najfiniješega britanija-srebra, ki je na celem svetu jedina kovina, katera ostane večno bela, in se od pravega srebra tudi po 20letnem rabljenju ne more razločiti, za kar se garantuje. (97-8)

Naslov in jedini kraj za naročila v c. kr. avstro-ogerskih provincijah: General-Depot der I. engl. Britannia-Silber-Fabriken:

Blau & Kann, Wien, I. Elisabethstrasse Nr. 6.

Pošilja se točno proti poštnemu povzetju.

Umrli so v Ljubljani:

1. maja: Karol Bivec, sin dekle, 4 m., na Poljanski cesti št. 57, za plučno vnetijo.
Ivan Straus, mizar, 50 l., v Krajjevi dolini, št. 22, za prsno vodenico.
3 maja: Adolf Pregej, mašinskega kuharca sin, 16 m., na sv. Petra cesti št. 70, za atrofijo.

V deželnej bolnici:
2. maja: Franc Laupre, delavca sin, 11.
Ivana Trnka, gostija, 45 l., za vodenico.

Za popravo turnov in štern

se priporočata

v službi pri stavbenem društvu stojecu

M. Mikš in J. Videnc. (205)

Odpretje kupcije.

Čast imam s tem udano javiti, da sem po obojestranskem prijateljskem dogovoru z denašnjim dnem izstopil iz uže več let pod firmo

Fr. Doberlet in Harisch

postoječe trgovine s hišno opravo in tapecirarstvom in da sem tukaj na dunajskoj cesti Št. 6 (Grumnikova hiša) odprl novo kupcijo s hišno opravo in s tapecirarstvom pod svojo firmo

Herman Harisch,

katero priporočam vsem visoko spoštovanim naročnikom in mojim prijateljem in zagotovljaju, da se budem trudil najskrbnejše postreći vsem realno in solidno. (200-2)

Z vsem spoštovanjem

H. Harisch.

V Ljubljani, dné 1. maja 1880.

Ferdinand Klemenčič,

uradno pooblaščeni in prisloni civilni inženér za vse stroke stavb,

v Ljubljani na rimskej cesti (Gradišče) štev. 17,

priporoča se p. n. občinstvu za rešitev tehničnih vprašanj in izvršitev takih del. (206-1)

Pisma, spričevala, obrise ali plane, proračune itd., kateri so sestavljeni po pooblaščenem civilnem inženérju, veljajo pri oblastnih ravnotoliko, kakor ko bi jih državni stavbeni uradniki pod uredsko oblastjo izdali.

Gostilna „pri Guziju“

v Spodnjem Šiški.

Čast imam naznani p. n. občinstvu, da sem z denašnjim dnem prevzel zgoraj imenovan gostilno.

Poslavljajoč se ob jednem od svojih stalnih gostov „zur Vereinigung“, vabim njih kakor tudi vse moje podpornike in čestitelje dobrega piva, vina in izvrstnih jedil, naj me tudi v mojih novih prostorih mnogobrojno obiščejo.

Sè spoštovanjem udani

Lorenz.

Najgotovejša pomoč

kakorkoli bolnim v vratu in prsih

lekarija O. Klementov

tiolski prsni sirup,

jako aromatično okusen, popolnem shranljiv izleček najboljših tiolskih planinskih zelišč.

Gospodu lekarnarju O. Klementu v Inomostu! Ker sva ob početku zime hudo kašljala, ter trpela hude muke v prsih in neprehljivo zaslizanje, rabila sva na mnoge svete jaz in moja soprga vaš „tirolski prsni sirup“; uže v kratkem času sva bila popolnou ozdravljena. Radostno tedaj naznajava vam tako srečen učinek vašega izlečka planinskih zelišč, ter se vam najiskreneje zahvaljujeva.

V Inomostu, novembra 1879.

Otto Prechtler,
upok. c. kr. vodja drž. arhiva in pisatelj.

Cena izv. sklenici: 1 gld. av. v.

Osrednja zaloga pri priejavljatelji lekarji O. KLEMENTU v Inomostu.

V Ljubljani: lekar Trnkotzy; v Celovci: lekar Birnbacher.

NB. Pri kupovanju naj se pazi na ime priejavljateljevo in njegovo brambeno znamenje: Očino zelišče (edelweiss) z monogramom na črnej podlogi. (33-13)